

[Helle Degn]

vet om, sådan at de får et bredere beskæftigelsesgrundlag. Dermed kan vi, hvad skal jeg sige, åbne op for nogle flere muligheder. Det, der er problemet med f.eks. jordemoderuddannelsen, er, at den er for snæver i sit indhold og i sin retning, og det er derfor, at undervisningsministeren kan bruge den argumentation. Jeg troede, at SF også kunne se, at vi har forsøgt at argumentere for, at vi må stille det krav til nogle af de uddannelser, som er så snævre, at de kun retter sig mod en meget afgrænset del af arbejdsmarkedet, at der er nogle ændringer, vi må have lavet.

Og så var der spørgsmålet om det obligatoriske ophold i udlandet. Dét håber jeg også, at SF, når man sådan studerer bemærkningerne til forslaget, også forstår, at man skal hæfte sig ved bemærkningerne. Det skal ikke være en ulempe, men det skal være en fordel, at man får en international vinkel og en international del af sin uddannelse. Det skal ikke være nogen ulempe, man skal ikke falde ud af studiet, og man skal ikke have andre minuspoint. Det er det, der er intentionen fra vores side. Det synes jeg faktisk også står i bemærkningerne.

På den baggrund håber jeg at også SF vil kunne være med på forslagets idé og indhold.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg kan sagtens tilslutte mig bemærkningerne til de pågældende forslag, men undskyld, jeg troede altså også, jeg skulle forholde mig til selve forslaget, som det er formuleret. Det var det, jeg gjorde.

Angående disse meget snævre, målrettede uddannelser er det da rigtigt, og det påpegede jeg også, at meget kan gøres ved at gøre dem bredere. Men som ministeren var inde på, f.eks. når vi taler om læger, kan første del måske bredes ud og sigte mod andet, men selve den kliniske uddannelse er snæver, og jeg kan ikke se nogen anden vej, end at vi må have adgangsbe-grænsning dér. Det er urimeligt, at vi, som vi gjorde i fortiden, forsyner både Norge og Sverige med læger. Det er ikke økonomisk, og det er ikke rimeligt at gøre det. Det skal vi ikke tilbage til.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage i ordførerrækken.

Hanne Severinsen (V):

Det er jo en helt hyggelig debat, vi har her, hvor jeg er i den situation, at jeg skal være den, der forsvarer, at vi ikke skal have fri adgang, og hvor jeg i øvrigt må erklære mig helt enig med SF's bemærkninger og de forbehold, som SF kom med. Det viser jo noget om, at så fastlåste er vi altså ikke herinde i Folketinget, så vi ikke indimellem går lidt på tværs.

Jeg opfatter dette beslutningsforslag først og fremmest som en invitation til debat, og jeg forstår, at det først og fremmest er fremsat, fordi man vil give signaler om, at der er nye tider også i Socialdemokratiet. Og det vil jeg da godt kvittere for, for det synes jeg er godt, og jeg synes, at der er udsendt mange gode signaler, som jeg da også gerne vil tilslutte mig.

Når det gælder adgangsbe-grænsning, må man selvfølgelig sige, at eftersom vi jo sidder med regeringsansvaret, så kan vi ikke give fri adgang.

Jeg er også fuldstændig enig i, hvad der blev sagt om læger, tandlæger og jordemødre. Jeg kan ikke rigtig se, hvordan vi kan lave tværfaglige jordemødre. Ja, undervisningsministeren foreslog, at det måske skulle være så, at de også kunne være med til undfangelsen af tanker, og det kunne man selvfølgelig forestille sig, men alligevel. Nej, ikke undfangelsen – undskyld – forløsningen af tanker. (*Munterhed*).

Men jeg vil i hvert fald gøre opmærksom på, at regeringen virkelig har lempet adgangsbe-grænsningen på en lang række områder, og man kan jo pege på, at dér, hvor der er gode beskæftigelsesmuligheder, er der faktisk blevet næsten fri adgang. Det er den vej, vi skal gå. Vi skal prøve at få så mange uddannelsespladser som overhovedet muligt, men vi bliver altså nødt til også at se lidt på beskæftigelsesmulighederne.

Undervisningsministeren har været inde på, at en merudgift på 700 mio. kr. nok er noget i underkanten. Men jeg synes, at de bemærkninger, som Socialdemokratiet kommer med om, at man gerne vil bort fra, at de unge kommer på passiv understøttelse og man i stedet for får dem ind i en uddannelse, måske burde give anledning til nogle overvejelser af lidt mere langsigtet karakter, for det er vi selvfølgelig også enige i. Vi synes, der er alt for mange båse for de unge, hvor de kommer til at gå på en passiv understøttelse og aldrig kommer i gang med en uddannelse.